

Cum îți așterni, așa vei dormi

Mircea Sârbu
Ianuarie 2021, Curtea de Argeș

Seria: "Zicale populare tălmăcite"

Motto: "Tot ceea ce suntem este
rezultatul a ceea ce am gândit."
(Buddha)

Cuprins

Ce sunt și cum funcționează zicalele	3
Legătura dintre zicalele populare și Legea Atracției	5
Cum operează zicalele	10

Ce sunt și cum funcționează zicalele

Etnologii și sociologii spun că proverbele și zicalele nu reflectă doar realitatea românească, ci serveau în urmă cu sute de ani și drept reguli de conduită. „Ca parte a culturii populare tradiționale, proverbele și zicătorile plăsmuiesc metaforic și concis experiența umană, constituind o parte semnificativă a reprezentărilor sociale. Ele au fost un mijloc de expresie a oamenilor din popor, dar mai sunt și în zilele noastre, chiar dacă sub o formă mai redusă sau mai adaptată contextelor și cerințelor mediatice, un mijloc de comunicare deseori utilizat. Specifice culturii orale, proverbele și zicătorile au constituit obiectul celor mai vechi colecții de folclor”, spune etnologul Ion Cuceu, în Dicționarul de proverbe românești lansat în 2006.

Zicala este deci o expresie concisă, deseori figurată, care conține o povață sau un gând înțelept (<https://www.dictionarroman.ro/?c=zicala>), conform definiției DEX.

Zicalele au apărut odată cu dezvoltarea societăților, moment în care au apărut și primele observații asupra sinergiei dintre cauză și efect, manifestată într-o evoluție ulterioară.

De multe ori, cu toate că zicalele au devenit universal valabile, noi uităm de ele, mai ales în momente cruciale pentru noi. Strămoșii ne-au lăsat un tezaur în zicale și proverbe, dar, noi acești contemporani cu lipsă de cultură, unde școala a devenit fundament, am uitat aproape în totalitate aceste învățăminte.

Nu mai înțelegem sensul lor, fiind ancorați într-o viață lipsită de valori, unde raționamentul a fost înlocuit de fenomenul ”prima reacție”.

„Cum îți așterni, așa dormi.”, sau „Ce semeni, aia culegi.”, sunt doar două zicale care ascund în spatele lor un adevăr universal valabil: legea atracției. Gândești negativ, ai parte de întâmplări nu tocmai plăcute. Dacă, însă, îți schimbi perspectiva și faci în schimb un efort de a gândi pozitiv, viața ți se va îmbunătăți.

Pentru a înțelege mai bine modul în care funcționează o zicală, trebuie să facem o analiză succintă a structurii ei. În general o zicală se compune din două părți:

- *cauza*, în cazul nostru ”modul de a ne pregăti viitorul”
- *efectul*, în cazul nostru ”gradul de atingere al scopului”

Suntem deci în fața unei succesiuni de evenimente, care au ca scop realizarea unei ”odihne” optime. Domeniile de aplicabilitate sunt vaste. Dacă nu te îngrijești să ai o saltea comodă, te vei scula obosit, dacă nu vei învăța la timp, nu vei găsi un job bun, dacă la alegeri nu pui ștampila pe cine trebuie, vei suporta consecințele, etc.

Exemplele sunt multe, dar concluzia comună ne spune că totul se rezumă la modul nostru de gândire de la un anumit moment crucial în viața noastră. Nu te-ai gândit atunci când ai cumpărat salteaua, nu poți da vina pe ea dacă te scoli obosit, deoarece tu ai ales-o. Nu ai înțeles că școala e importantă atunci când erai elev, nu te poți plânge ulterior pentru că nu găsești un job satisfăcător. Nu te-ai gândit pe cine alegi, și ai făcut-o emoțional, atunci nu ai dreptul să te plângi ulterior.

Dar să ne întoarcem la elementul primordial care a stat la baza unei acțiuni, acesta a fost gândul.

În primul rând, ce este gândirea? Conform psihologiei, aceasta constituie un proces psihic de reflectare generalizat-abstract și mijlocit, a însușirilor comune, esențiale, necesare ale obiectelor și relațiilor logice dintre acestea. Frumoasă definiție. Dar gândirea este mai mult decât o definiție ambiguă. Este statul-major al vieții noastre, stat major ce își desfășoară activitatea în conștient, având drept consultanți credințe poziționate în subconștient. De reținut este faptul că de multe ori, "statul major" nu aude sfaturile consilierilor și ia decizii de moment, sau mai rău, nu vrea să audă semnalele transmise de către consilieri.

Noi suntem produsul a ceea ce gândim. Realitatea este una, perspectivele sunt multiple. Fiecare interiorizează ceea ce percepe într-un mod subiectiv, unic, astfel încât să se poată realiza o adaptare eficientă, dar nu întotdeauna ceea ce interiorizăm noi este în concordanță cu viitorul nostru pe calea evoluției spirituale. De aici apare și sintagma care leagă "modul de pregătire a viitorului de viitorul însuși".

Mintea este izvorul propriei noastre lumi. Adesea ne întrebăm de ce ni se întâmplă anumite fapte. Pentru că noi permitem asta. Da, poate că fără să ne dăm seama, practic, uităm să închidem ușa gândurilor, lăsând ceea ce nu ne convine să ne invadeze "locuința".

Spre exemplu, unii își pun întrebări referitoare la modul în care este tratată persoana respectivă la serviciu, de către colegi. Cineva, odată, mi-a cerut sfatul cu privire la cum să se schimbe EL pentru a intra în grațiile colegilor, întrucât și-a dat seama că nu e tratat prea frumos. I-am răspuns: „să nu care cumva să rămâi prins în plasă și să încerci să-i schimbi pe ei, căci nu vei reuși. În primul rând, acesta nu trebuie să permită un tratament necorespunzător și să se privească pe sine, să observe care este motivul care crează animozități. Oare nu are nicio vină? Oare comportamentul lui nu e tocmai cel care provoacă dizarmonie cu cei din jur? Concluzia este că avem parte de ceea ce permitem. Poate pentru că nu ne cunoaștem îndeajuns, nu știm ce merităm cu adevărat. Nu-i un capăt de țară. Fiecare experiență constituie o mână de ajutor. Așa că, în consecință, cum îți așterni așa vei dormi.

Un prieten mi s-a plâns că își face cu dificultate prieteni. Despre acea persoană știam că are o oarecare ostilitate față de societate. I-am recomandat călduros să își mute gândul către un pol pozitiv, să își facă ordine în viață și va vedea cum de la sine totul se așază, cum planetele nu dorm, ci lucrează. Trebuie doar să ai o voință de fier și să îți antrenezi mintea să gândească pozitiv. Cum să te aștepti să fi privit cu respect, dacă tu însuși nu te respecti? E important să încerci să te cunoști în primul rând pe tine, apoi să schimbi în viața ta ceea ce crează dizarmonie. Lăsați-le încolo de tipuri de personalități, zodii, configurație genetică: oricine poate să își găsească prieteni. Depinde doar de doza de voință care zace în fiecare și de respectul cu care se privește pe sine. Așa că, în consecință, cum îți așterni așa vei dormi.

Acum 3 săptămâni am fost la țară la casa de vară a sorei mele. Un vecin a venit la mine într-o dimineață supărat foc. Fără să mai aștepte să îl întreb care e cauza, a

Început să îl vorbească de rău pe proaspătul primar. Acesta asfaltase ulița numai până la poarta lui, a primarului, restul de 7 - 8 case de pe uliță au rămas tot cu pământ pe jos. L-am întrebat dacă el îl votase pe noul primar, un personaj ciudat, după părerea mea. Da, îmi răspunde vecinul, l-a votat deoarece vechiul primar, cu toate că trăsesse apă curentă pe toată ulița, nu răspundea la salut. Așa că omul nostru s-a răzbunat pe vechiul primar și l-a votat pe cel care și-a asfaltat ulița doar până la casa lui. Așa că, în consecință, cum îți așterni așa vei dormi.

Iată doar trei exemple, destul de elocvente care să scoată în evidență faptul că în fiecare secundă noi ne pregătim viitorul.

Legătura dintre zicalele populare și Legea Atracției

Am vorbit de legea atracției ca o explicație a relației strânse dintre modul cum pregătești o etapă din viață și rezultatul acelei pregătiri.

Viața noastră de acum este rezultatul faptelor și deciziilor noastre, să nu încercăm să aruncăm vina pe altceva sau altcineva.

Mulți spun că, adesea, oamenii se dezamăgesc, dar te-ai gândit vreodată că ești singurul care se auto-dezamăgește? Cum? Prin simplul fapt că ești precedat de o încredere infantilă a tot ceea ce ai în jurul tău, dar mai puțin în tine.

Trebuie să învățăm să ne iubim mai mult pe noi, pentru a putea fi iubiți de ceilalți. Trebuie să învățăm să avem încredere în ceea ce suntem, pentru a putea reuși. Cu toții avem pase proaste și cei mai mulți obișnuim să folosim cuvinte mari, a căror definiție nu o cunoaștem cu adevărat.

Mulți dau vina pe efectele Legii atracției, fără să știe cum operează și deci cum ea intervine în procesul decizie - realizare.

Sunt mulți autori care s-au ocupat de această lege de bază a evoluției noastre. Una din autoarele care mie mi se pare a fi deosebit de clară și concisă în expunere este Cristina Tomescu care este Life Coach certificat în Legea Atracției și NLP Master Coach, a cărui articol doresc să îl reproduc în întregime, așa cum e publicat pe pagina sa - <https://www.quantumcoaching.ro/loa>. Astfel:

”De curând citeam un articol în care autorul considera că Legea Atracției invită oamenii să stea confortabil pe canapea și să gândească pozitiv, incantând afirmații și mantră și așteptând să se întâmple ceva. Concluzia era că unii oameni se agață de Legea Atracției pentru mai multă pasivitate iar atunci când nu se întâmplă nimic consideră că nu au gândit destul de pozitiv.

Cu o anumită parte pot fi de acord : „pentru unii oameni”.

După filmul Rhondei Byrne – „Secretul” , mulți au presupus ca viața lor era pe cale să se schimbe radical o dată ce au pus mâna pe așa un secret bine păzit și care putea deschide porțile către toate posibilitățile.

Într-adevăr cartea și filmul au avut un efect enorm asupra conștiinței umane iar rolul lor este de necontestat, fără discuție. Doar că, după o perioadă, oamenii s-au descurajat pentru că nu funcționa destul de repede pe cât se dorea iar realizările nu erau la nivelul așteptărilor lor.

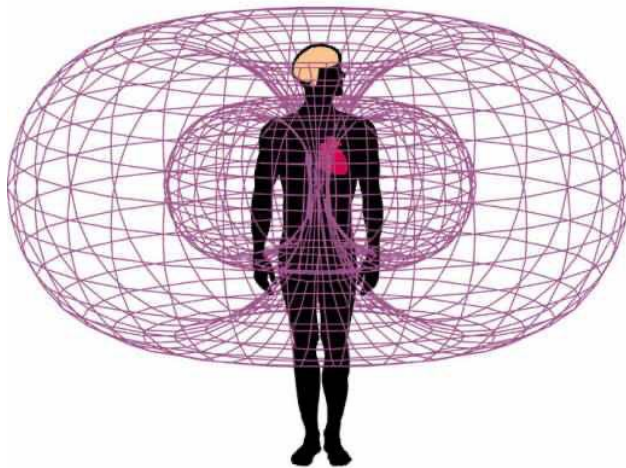
M-am gândit să merg mai adânc în discuția despre acest subiect și, pentru că are mai multe fațete, voi împărtăși articolul în două:

- Prima parte va clarifica ce este mai exact această Lege a Atracției și care ar fi piesele lipsă din puzzle.
- Partea a doua va trata subiectul mai incitant al secretului din spatele filmului „Secretul”, mai ales că oamenii au început să simtă că trebuie să mai fie ceva acolo, ceva mai profund și mai misterios dar încă nerevelat tuturor.

Ca să putem intelege această lege e necesar să pornim de la ideea că suntem cu toții ființe vibraționale, avem un câmp electromagnetic în jurul nostru, generat de către inimă și creier.

Directorul Institutului de Matematică a inimii, Rollin McCraty scria:

„Inima generează cel mai mare câmp electromagnetic al corpului. Câmpul ei electromagnetic, așa cum este măsurat pe electrocardiogramă (ECG), este de aproape 60 de ori mai mare în amplitudine decât undele cerebrale înregistrate pe encefalogramă (EEG).”

Copyright © Institute of HeartMath Research Center

De ce este important acest lucru? Fiecare dintre noi avem o anumită frecvență de vibrație, în principal determinată de calitatea gândurilor și a emoțiilor noastre, care la rândul lor sunt energie pură. Semnalele electromagnetice generate de către inimă au capacitatea de a ne afecta pe noi înșine, pe alții dar și mediul din jur.

E de înțeles că dacă întreținem emoții și gânduri de o vibrație mai înaltă vom atrage către noi energie de o frecvență similară, în felul acesta determinându-ne propria realitate.

Legea Atracției nu e o lege nouă pentru omenire, doar că începem să ne reamintim de ea, să o înțelegem cu adevărat și să o folosim deliberat la crearea realității noastre. Legea Atracție stipulează simplu că ceea ce este de vibrație asemănătoare se atrage. Este pur și simplu, fizică. Ceea ce aduce în plus în conștiința noastră este ideea de responsabilitate pentru propria viață, propria realitate și toată creația noastră.”

Altfel spus, de ceea ce noi gândim depinde rezultatul gândului. Noi ne creem realitățile. Cred că e util să parcurgeți eseuul meu ”Suntem sau nu mici Dumnezei”, asta pentru a înțelege cum noi ne generăm propriile realități.

<https://metahealing.info/wp-content/uploads/2020/02/Suntem-sau-nu-mici-Dumnezei-v01.pdf>.

”Ce a înțeles lumea din „Secretul” a fost că trebuie să-și supravegheze gândurile, să gândească pozitiv și să se focalizeze doar pe acele lucruri pe care dorește să le manifeste în viață, eventual prin repetarea de mantră sau afirmații. În sine, acesta este un pas uriaș în înțelegerea modului în care funcționează lucrurile, în realitatea noastră temporo-spațială, dar se pare că nu este suficient, dacă ne gândim la toate mărturiile celor care spun că nu funcționează deloc. Ceva lipsește.

Ce altceva ar putea fi implicat în acest proces de creație care să determine dacă obținem sau nu rezultatul scontat?

Când vorbim de Legea Atracției e nevoie să știm că sunt trei componente implicate, de fapt ...trei legi distincte:

1. Legea Atracției

În fiecare secundă din viața noastră noi lansăm în Univers semnale despre vibrația și preferințele noastre în mod conștient dar, de asemenea, de cele mai multe ori, inconștient. Ne este imposibil să nu o facem, deoarece în fiecare moment dat, noi ne gândim ori la viitor ori la ce am făcut în trecut, ori analizăm situația prezentă, o judecăm, o apreciem sau din contră, nu suntem de acord cu ea, ne place sau ne displace, ne simțim fericiți sau triști, vibrăm în exterior fericire autentică sau fricile noastre. Numai în momente adânci de meditație sau în timpul somnului reușim să oprim acest torent de gânduri și emoții.

Și acum gândiți-vă la ce spuneam mai devreme referitor la câmpul pe care îl creăm în jurul nostru și cum atragem către noi gânduri, emoții, evenimente, circumstanțe și relații care reflectă vibrația noastră practică și ponderentă.

Nu prea avem multe de comentat la legea asta, e la fel de precisă și implacabilă precum gravitația, nu se lasă convinsă să ne aducă altceva decât ceea ce am proiectat noi înafară, e ca un bumerang: ce emiți înafara ta, inevitabil se întoarce la tine.

Maeștri din toate timpurile au știut cum să stăpânească legea aceasta, să o folosească în favoarea lor astfel încât să nu fie simpli pioni în acest joc al vieții, ci creatori conștienți.

Și asta are legătură cu cel de al doilea aspect legat de această simplă și totuși foarte complexă lege:

2. Legea Creației Deliberate

În principal această lege spune că ne putem antrena conștient să lansăm în Univers doar semnale conștiente, pe care le preferăm noi, și că avem un cuvânt de spus în ceea ce atragem, alegând să controlăm ceea ce emitem în exterior.

V-ați pus vreodată întrebarea: „ce pot eu controla în viața asta?”. Meditați asupra ei o secundă. Vă puteți controla copilul, consoarta, prietenii, finanțele, cariera, mediul? Nicio șansă! Lumea e plină de exemple care dovedesc că indiferent cât de atent, calculat și meticulos ești, sunt momente în viață când totul scapă de sub control, spre marea noastră surpriză, desigur. Nu putem niciodată controla nimic din exterior.

De ce ?

Pentru că nu există „exterior”. Tot ceea ce percepem noi este o reflectare a ceea ce este în interiorul nostru, lumea este oglinda noastră gigantică. Ca să înțelegem nivelul nostru de vibrație și să ne dăm seama cum stăm, e de ajuns să aruncăm o privire asupra relațiilor pe care le avem, asupra carierei, a casei noastre, etc.

Singurul lucru pe care îl putem controla sunt gândurile și emoțiile noastre, astfel ne controlăm vibrația și corespunzător, ceea ce atragem către noi. Buddha spunea : „Suntem ceea ce gândim. Tot ceea ce suntem răsare din gândurile noastre. Cu gândurile noastre creăm lumea”.

Păi dacă așa stau lucrurile, oare zicala ”cum îți așterni așa vei dormi” are sau nu sens? Prin gândurile noastre, în calitate de mici creatori, construim realități în care vom juca întotdeauna rolul principal, realități în armonie cu însăși gândurile noastre.

”Primul pas este să devenim conștienți de ceea ce gândim în fiecare moment, să ne facem un obicei în a ne opri ori de câte ori ne amintim și să ne întrebăm: „La ce mă gândesc acum?” Surprinde-ți-vă în procesul de gândire. Practicând, totul devine din ce în ce mai ușor.

Acest proces presupune să mergeți în interiorul vostru, să vă revizuiți povestea, credințele și așteptările. Toate acestea înseamnă în fond să vă revizuiți conștiința de sine. Cine credeți că sunteți? Cine vi s-a spus că sunteți? De către cine? De către părinți? Profesori? Prieteni? De către preot? Cine sunt cei care v-au „ajutat” să definiți cine sunteți cu adevărat?

Ca să-ți poți crea deliberat realitatea e nevoie în primul rând să intri în contact cu cine ești tu de fapt, cu Sinele tău mai Înalt și e nevoie să intuiești de ce ai ales să vii aici în lumea fizică. Care este misiunea, menirea ta pe Pământ?

Este foarte important să ne redescoperim, să ne facem cunoscute limitele, să le acceptăm și să le conștientizăm. Numai așa vom reuși să ”ne așternem” un loc în care să simțim evoluția. Toate aceste lucruri sunt valabile nu numai în cele trei exemple de la începutul eseului, nu, ele sunt valide în orice ramură a vieții noastre.

3. Legea Acceptării sau a Permitterii

Legea asta ne dă cel mai mult de furcă. Ne este greu să permitem lucrurilor să se întâmple, să ne relaxăm. De ce? Pentru că ni s-a spus că e bine să trudem din greu, să ne luptăm, să dăm din coate. Părinții și societatea ne-au învățat că e nevoie să luptăm ca să obținem ce e al nostru de drept, să luptăm ca să urcăm pe scara socială, până devenim învingători și plini de succese, să concurăm cu ceilalți, să fim cei mai buni, să nu ne dăm bătăuți până când nu obținem ceea ce vrem căci nu există răsplată fără muncă sau succes, fără transpirație. La sfârșitul vieții nu contează că nu ai obținut tot ce-ți doreai, contează că nu ai abandonat lupta, contează sacrificiul de sine și oricum, răsplata te așteaptă în rai.

Dacă toate astea sunt niște... credințe limitative, este foarte dificil de recunoscut sau de acceptat că ar fi limitative și enorm de greu de surmontat. Adânc îngropate în mintea subconștientă, sabotându-ne dorința de a ne elibera, scoțând la iveală fețele urâte ale omului, ori de câte ori, în sfârșit, credem că am ajuns să avem o viață mai

liniștită și mai plină de satisfacții. Generație după generație am fost învățați să vâslim în amonte, încât am uitat că putem face lucrurile diferit.

A venit timpul să ne amintim că suntem creatori puternici și că putem să ne folosim de Legile Universale în viața noastră de zi cu zi, să ne luăm de partea noastră cel mai puternic aliat: Sinele nostru Înalt, să ne amintim de creativitatea și autenticitatea noastră pentru a putea trăi o viață împlinită, cu sens.

Legea permiterii este cea mai importantă din triadă. Abraham – Hicks ne învață că sunt trei pași fundamentali în crearea realității:

- a) Cerem*
- b) Universul răspunde pe loc*
- c) Permite să se manifeste, dăm voie.*

Noi cerem constant, așa cum am spus mai sus, prin tot ceea ce gândim sau simțim. Universul imediat devine ceea ce am cerut, la nivel vibrațional. E un fel de realitate virtuală, deja existentă care ne așteaptă. Ca să înțelegem mai bine cum e posibilă treaba asta, e nevoie să discutăm, foarte pe scurt, despre o teorie din ce în ce mai des vehiculată și demonstrată științific și anume faptul că ceea ce noi numim „timp” e o construcție a minții, parte a înțelegerii noastre colective. Noi am „inventat” timpul și spațiul ca să ne putem orienta și interacționa. Nu există trecut sau viitor, doar clipa prezentă. Așadar când ne imaginăm ceva sau dorim ca ceva să se împlinească, noi creăm instantaneu o altă probabilitate, o altă linie temporală. Da, suntem atât de puternici!

Munca noastră constă în a ne alinia vibrațional cu dorința noastră și, concomitent, cu linia temporală respectivă. Ce facem noi în schimb este să rezistăm acestei manifestări prin îndoială, judecată sau prin lupta noastră și dorința de a realiza ce ne dorim în singurul mod în care credem noi ca e posibil. La ce ne împotrivim, la ce rezistăm va continua să persiste. Făcând asta obținem exact opusul a ceea ce ne dorim. Dacă, de exemplu, îți dorești un nou job dar ești continuu nemulțumit, nervos, supărat pe job-ul tău actual, înseamnă că focusul tău este pe ceea ce nu îți dorești, te lupți cu condițiile existente, energia ta vibrează la un nivel foarte jos și nu poate fi porivită cu vibrația unui job nou.

Să atragi ceva în realitatea ta sau să manifesti o dorință, nu înseamnă că „materializezi” ceva din eter, nu „fabrici” nimic ce nu a existat vreodată, ci permiți unei realități pe care încă nu o poți vedea să îți se reveleze. Legea atracției nu e un joc al manifestării, e un joc al alinierii cu Sursa.

Această lege ne aduce în prim plan și ideea de „încredere”. Încrederea e ceva ce căpătăm în timp, o dată ce ai adunat destulă informație ca să crezi în procesul manifestării, destul curaj să încerci de câteva ori până obții ceva rezultate. Încredere înseamnă credința că Universul îți va aduce ce îți dorești, așa că te poți detașa de dorința ta, lăsând-o în grija Universului timp în care tu ai grijă de ceea ce e în interiorul tău și ce vibrezi în afară.

După cum se vede, Legea Atracției e ceva mai mult decât gândire pozitivă și repetarea de afirmații.

lată cum funcționează zicalele. Ele ne amintesc de existența Legii Atracției care ne spune că *"așa cum ne așternem, așa vom dormi"*. Noi de foarte multe ori ne e teamă să "visăm", ne e teamă să ne proiectăm realități care să ne asigure un confort spiritual. Uităm că suntem mici Dumnezei care au capacitatea de a "își așterne" prezentul pentru un "viitor" armonios.

De fapt toate zicalele populare ne atrag atenția că noi suntem singurii în măsură ca să trăim mai bine, indiferent dacă acest "mai bine" e de natură materială sau spirituală. Prin vibrațiile noastre noi ne atașăm de valori materiale sau spirituale.

Revenind la exemplele prezentate la începutul lucrării, am convingerea că insul care era marginalizat de colegi poseda o energie ce intra în dizarmonie cu energia colectivului. De aceea el trebuie să conștientizeze faptul că posedă o energie care displace celor din jur. Dacă reușește acest lucru și se schimbă, își va "așterne" un nou imput printre colegi.

Băiatul care nu își putea găsi prieteni ar trebui să își analizeze comportamentul. Oare nu e prea arogant, prea mândru, prea distant și acesta să fie cauza? Dacă ar conștientiza aceste defecte de comportament și le-ar modifica, ar crea un nou "așternut" pentru a își găsi prieteni.

Vecinul supărat pe noul primar care nu a asfaltat ulița decât doar până la poarta lui, oare nu ar fi trebuit să analizeze diferențele gospodărești dintre cei doi primari înainte de a vota? Oare lipsa de răspuns la salut care a dus la decizia de a nu îl mai vota a creat un "așternut" convenabil pentru vecinul meu și acum "doarme bine"? Mă îndoiesc.

Vedeți dragi prieteni, în viața noastră cotidiană luăm de multe ori decizii bazate pe pierderea contactului cu noi înșine și de cele mai multe ori luăm decizii pripite influențate de emoții momentane, sau de convingeri greșite.

Am spus și în alte dăți, e momentul ca periodic să spunem stop motoarelor gândurilor și să ne recalibrăm modul în care percepem lumea. Numai în acest fel vom crea "așternuturi" care să ne creeze un confort spiritual.

Cum operează zicalele

O primă accepție a zicalei cum îți așterni așa vei dormi poate fi formulată astfel: „ce investești în tinerețe o să ai la bătrânețe" sau „ai grijă de prezent ca să-ți asiguri un viitor bun".

O altă accepție implică îndemnul „fă-le pe toate la timpul lor", adică în tinerețe trebuie să-ți faci studiile, ca apoi să-ți găsești un loc de muncă și să-ți întemeiezi o familie. Dacă nu-ți termini studiile la timpul lor biologic, nu te poți angaja pe locul de muncă dorit, nu poți promova. Dacă nu-ți găsești un loc de muncă, cu siguranță nu vei beneficia de pensie, ... etc..

În privința familiei, se știe că trebuie să-ți întemeiezi una. Așa e obiceiul, ca omul să

se însoțească pentru a nu fi singur. O vorbă din popor spune că la 20 de ani te căsătorești cu cine îți place, la 30 de ani te căsătoresc rudele, la 40 babele iar la 50 nu te mai ajută nimeni, ți-a trecut timpul de așa ceva.

Dacă „nu bați fierul cât e cald”, pierzi ocazia. Timpul nu stă în loc. trece repede și noi trebuie să-l valorificăm la maxim, cu alte cuvinte să facem lucrurile la timpul lor.

La o interpretare „ad litteram”, zicala ne spune că în funcție de muncă poți dormi într-un pat mare și confortabil, într-o casă decentă, sau dimpotrivă poți îndura consecințele lenei tale, al indiferenței față de propria persoană. Poți deasemenea să dormi pe o rogojină sau pe un pat de scânduri, dar care nu poate fi comparat cu un pat mare, călduros. Dacă vrei să dormi bine, pregătește-ți un pat corespunzător.

Se spune că fiecare are viața pe care o merită, lucru perfect adevărat. O merită în sensul că a muncit sau nu pentru a avea o viață decentă. Dacă ești leneș, ignorant, indolent, îți meriți soarta cu vârf și îndesat, îți meriți viața săracă material și spiritual, meriți să dormi într-un pat nu prea confortabil și să mănânci o pâine nu prea albă.

„După muncă și răsplată” este o altă interpretare proverbului discutat. Dacă ești om harnic, muncitor, ai de toate. Din perspectivă religioasă, destinul ne este hărăzit de Dumnezeu la naștere – ce meserie și ce fel de om vom fi. Zicala din popor „Dumnezeu dă, dar nu bagă în sac” ne spune că Domnul ne oferă posibilitatea să ducem o viață bună și ne creează condițiile dar noi trebuie să depunem efort pentru a obține rezultate. Dumnezeu nu ne oferă totul „pe tavă”, e necesar „să întindem mâna” și să folosim darul divin.

Pe de altă parte, liberul arbitru contrazice dogma religioasă care spune că avem o soartă predestinată. Liberul arbitru ne oferă șansa să ne alegem drumul în viață, să alegem o cale sau alta, în funcție de aspirații. Liberul arbitru ne dă posibilitatea de a ne modifica destinul, asta dacă e în concordanță cu armonia Universului.

„Cum îți așterni, așa dormi” este deci un proverb vechi dar cu înțeles actual și va avea sens întotdeauna. Preocuparea pentru propria persoană și pentru viitor va da roade. Sau, cu alte cuvinte, investește în prezent ca să-ți asiguri viitorul, „bate fierul cât e cald”, epuizează toate posibilitățile, șansele de care dispui pentru a îți atinge țelul. Trebuie să-ți stabilești un țel, un scop în viață și să începi a lucra pentru a-l realiza cu succes. Trebuie să profităm de timp, să-l lăsăm să lucreze în beneficiul nostru. Când realizezi un lucru, 2% este inspirație și 98% muncă asiduă se spune pe bună dreptate. Dacă vrei să dormi bine, fă-ți rost de un pat confortabil și așterne-l adecvat.

Ce ne învață, totuși, înțeleapta rostire? La o privire simplă, ne atrage atenția la faptul că în funcție de ce facem în prezent ne vom putea odihni în viața pe care ne-am așternut-o, prin faptele noastre, pe o rogojină sau într-un pat mare și confortabil. Așa putem beneficia de roadele efortului nostru, dormind în patul corespunzător, așternut cum se cuvine. În viață ai ce meriți, așa se spune, adică, "după muncă și răsplată", și dacă ai fost leneș, indolent și fără grija zilei de mâine, meriți, nu-i așa, să dormi într-un pat nu prea confortabil; dacă, însă, ai fost harnic ai toate șansele să te simți ca un rege în patul tău! Chiar și religios vorbele acestea au acoperire, "Dumnezeu îți dă, dar nu-ți bagă și în traistă" fiind cunoscut faptul că nu este de ajuns să fi înzestrat

cu darul care să-ți asigure o pâine și un trai decent, trebuie să și faci ceva să fructifici aceste posibilități de existență mai bună. Cu alte cuvinte, numai noi ne putem așterne patul pe care îl merităm în viața asta, pentru a ne simți bine după eforturile depuse în atingerea unui scop esențial și la momentul potrivit!

Hai să privim acum zicala din alt punct de vedere, un punct de vedere strict personal. Și în cazul acesta zicala e infailibilă.

Dacă până acum m-am referit la interacțiunea dintre om și comunitate, a sosit timpul să vedem cum zicala "așa cum îți așterni așa vei dormi" se raportează la spațiul dintre noi și noi, adică la modul în care noi tindem să uităm de noi, de necesitățile noastre, de propriile nevoi fizice și spirituale.

Dacă e să ne referim la la nevoile noastre fizice, trebuie să fim de acord cu adevărul că pentru a ne îndeplini misiunea cu care am venit pe pământ, trebuie imperios să avem grijă de vehiculul pe care l-am împrumutat ca să explorăm lumea materială, adică corpul nostru fizic.

Așa cum un motor căruia nu îi faci reviziile periodice, nu îi schimbi uleiul la timp, te lasă în drum tocmai când îți e lumea mai dragă, așa și acest vehicul fizic, poate claca în orice moment, dacă nu e îngrijit.

În ce constă îngrijirea, veți spune, doar îl hrănesc, îl hidratez, îi asigur timp pentru odihnă. Deci mă îngrijesc de el. Din depărtare totul pare OK, dar atunci când ne apropiem, percepția se schimbă. E drept că și fast food-ul e mâncare, e drept că și berea e lichidă, e drept că și 2 ore de somn pe noapte e somn, dar asta nu înseamnă că asigurăm condiții optime de funcționare pentru corpului fizic.

Așa cum un angrenaj de roți dințate se gripează în timp dacă nu sunt unse cu un ulei de calitate, tot așa și corpul fizic, la un moment dat, va decide că nu suntem cei mai buni "mecanici" pentru el și ne va părăsi.

Eu nu susțin faptul că toți ar trebui să devină vegetarieni, așa cum sunt eu de 28 de ani, dar mâncarea trebuie să fie variată și mai ales foarte puțin prelucrată. Oare asta nu se încadrează în pericula zicalei: "cum îți așterni, așa vei dormi"? Ba da. Grijă pe care acum o acordăm acestui corp fizic împrumutat, ne va asigura un drum neted către evoluție.

Unii dintre noi, în special tinerii, obișnuiesc să își piardă nopțile prin baruri sau discotecă. E și asta o modă, bună, proastă, dar e o modă destul de ispititoare. Acum oferă vehiculului fizic 2 - 3 ore de somn, sau nici măcar atât, și în timp vei constata o scădere a capacităților de concentrare și intelectuale, și vei constata că încet, încet pierzi contactul cu realitatea. Mă întreb, pe bună dreptate, oare acești tineri cunosc zicala referitoare la relația dintre calitatea "așternutului" și calitatea "somnului"? Eu sunt convins că nu cunosc zicala și nici nu sunt interesați acum de ea. Sunt tineri, deci ACUM pot, ce o fi mai târziu, vom vedea atunci. Ei nu înțeleg faptul că în momentul în care "atunci" devine "acum", e prea târziu pentru ei.

Să ne reîntoarcem la aplicarea acestei zicale în comunitate. Și aici zicala își are aplicabilitate. Trăim într-o societate în care funcționează o formă de pseudo

democrație. Stalin spunea: "nu contează cine votează, contează cine numără voturile". Îmi pare rău, dar are perfectă dreptate. Noi nu mai suntem noi, am devenit un produs al mass-mediei care, încetul cu încetul, ne îngrădește libertatea de a fi "stăpânii" propriilor gânduri. Ori cu un asemenea "aranjament", în care decid emoțiile induse, îmi pun serios întrebarea: cum va arăta "patul" în care ne vom așeza în viitor.

Oamenii au început să se hrănească cu emoții din ce în ce mai de joasă frecvență. Bătăi, violuri, crime, corupție, astea sunt lucrurile cu care mass-media injectează masele. Aceasta e hrana care ni se servește zilnic, ori cu astfel de hrană, ce realități să mai creem. Așa cum am devenit devoratori de fast-food și energizante, acum am devenit devoratori de știri negative. Ni se servesc toate aceste orori sub pretextul respectării principiilor democrației, dar, ce democrație e aceea care îți îngrădește dreptul la libertatea fizică și la libertatea de a gândi?

Concluzia mea pe care o supun atenției voastre, dragi prieteni, cum mai putem fi atenți la cum ne așternem viitorul, într-o lume viciată prin manipulare? Cum va arăta viitorul în condițiile în care nu noi îl "așternem" ci alții, în numele nostru.

Mass-media nu poate fi oprită să manipuleze, dar noi putem să începem să discernem ce ne e util și ce nu. E timpul ca să nu votăm emoțional, ca vecinul meu, numai pentru că fostul primar nu a răspuns la salut, e timpul să ne trezim din letargia în care am căzut și să realizăm că "**AȘA CUM ÎȚI AȘTERNI, AȘA VEI DORMI**".

Succes!